

Julehilsen til Låstrup sogn

Foto: Absalon til kaj i Mombasa i forbindelse med Forsvarsminister Nick Hækkerups besøg. Hele kajen var muret til med containere af sikkerheds hensyn.

Så er der mindre end en måned til, at togtet med Absalon er forbi. Og jeg håber på at være hjemme til indvielsen af Låstrup kirke.

Der har været mange oplevelser og forventninger som med tiden blev korrigeret. Jeg tog af sted med en forventning om, at det kunne blive en voldelig affære med døde og sårede. Men for det første har der ikke været nær så mange pirater som i de foregående år. Og for det andet er det svært at forestille sig at nogen vil tage kampen op mod os. Man skal selvfølgelig aldrig sige aldrig, men vi har trods alt den største kanon og en hel del andet, der er klart til at blive brugt. Og kommer vi i nærheden af de mindre både har de smidt det hele i havet, så der ingen beviser er på pirateri.

Missionen har hele tiden været at **forhindre** pirater i at kapre skibe. Ikke at bekæmpe dem. Og det er lykkedes ret godt. Der har ingen kapringer været, mens vi har været her. – ”Her” dækker det Arabiske Hav, Adenbugten og det Somaliske Bassin. Og kapringsforsøgene er også faldet radikalt.

Nogen siger at de små lokalsamfund langs kysterne er ved at være trætte af piraterne. Hvor det en gang var deres muslimske brødre og en kamp mod overfiskeri begået af udenlandske fiskere, så er det i dag blevet til et ønske om at være fri for unge, der pludselig kommer til penge og tager de bedste/flotteste kvinder og lader hånt om fællesskabets ældgamle normer og respekt. Andre siger at den igangværende konflikt mellem Al-shabab og Kenya i den sydlige del af Somalia, gør at unge potentielle pirater bliver købt til at slås der.

Vi får se, men et faktum er det at der er færre kapringer og færre forsøg. Og forhåbentlig er der også en løsning på vej for de kaprede. Det er jo en lidt tom fornemmelse, at sejle forbi de kaprede skibe velvidende at der er gidsler ombord uden at gøre noget. - Det er der ikke mandat til.

Tingene har heller ikke været sort-hvidt. Møder vi en mindre båd til havs, kan man ikke se, om det er flygtninge, fiskere, smuglere eller pirater. De ligner hinanden med meget få ejendele. Forskellen kan være om der er fiskegrej og antallet af olietønder med brændstof.

Vejret kan også være hårdt ved piraterne, således at de faktisk er i nød og vi har pligt til at hjælpe dem. Det er en hårfin balance. Vi har hjulpet alle også dem, hvor vi vidste det var pirater, men det må I høre om når jeg kommer hjem.

Hvordan er det så at sejle?

Det er lidt specielt at være så længe på det samme område uden mulighed for at gå eller gemme sig. Der er ikke en have at gå ud i eller et rum med fred. Her er altid en konstant susen fra klima anlægget og motorerne der snurre og brummer. Denne "kasse" uden vinduer der altid ryster en lille smule eller gynger en hel del. Man har aldrig fast grund under fødderne (der er en mening med ordsproget) og måltiderne er planlagt på faste tidspunkter. – spørg lige dig selv hvordan og ikke mindst hvornår du selv spiser, hvis du kan vælge tidspunktet og hvor. Her er nul spiritus eller mulighed for at flippe ud hvis det hele bliver for meget. – Man kan kun flippe ud i motionsrummet, men det kan være svært hvis det hele gynger. Og de fleste har en arbejdsturnus der varer i flere uger uden ophold. 32 dage gik der inden vi kom i havn på Seychellerne.

Men når det er sagt, er det også fantastisk befriende at sejle. Her er ingen telefonopkald. Jeg ringer hjem et par gange om ugen. Her er intet tv-program og begrænset internet. De sociale pligter er der ingen af. Og du skal ikke lave maden eller vaske op. Du får nogle usædvanlige oplevelser og ser ting andre aldrig vil se. Kan motionere og sole dig.

Samtidig skal man altid være klar til, at der kan ske noget uventet.

Som præst har jeg haft nogle samtaler om problemer hjemme og ombord. Jeg arrangerer ture, når vi er i land og planlægger turneringer og viser film, når vi er i søen. Jeg har også haft en studiekreds og ordner biblioteket. Så er der gudstjenesterne om søndagen og til jul. Ellers bliver tiden brugt på at skrive hjem til forskellige hjemmesider i Forsvaret og til at snakke med folk.

Men efterhånden savner jeg Louise og børnene og hverdagen i sognene.

Jeg vil ønske alle i Låstrup sogn en glædelig jul og et velsignet nytår. Så ses vi i den "nye" kirke i det nye år. Ulrik